

РЕШЕНИЕ

№ 23940

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Петър Савчев

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1635** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник адв. К. Н. против решение № 5500/20.12.2024 г., постановено по нахд № 4966/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № НП-4 от 14.02.2024 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Като процесуално нарушение сочи, че КЕВР не е разгледала и не е преценила писмените възражения срещу АУАН, представени с вх. № Е-13-276-14 от 12.12.2023 г., към които са приложени доказателства за липсата на влязло в сила решение на КЕВР, което да подлежи на изпълнение, доколкото Протокол № 206 е оспорен по съдебен ред. По съществото на спора излага съображения, че обжалваното решение съдържа взаимопротиворечащи си изводи относно характера на решенията по Протокол № 206, тяхната обжалваемост и изпълняемост. В тази връзка се посочва, че не е налице неизпълнение на законово задължение на дружеството, което да обуслови ангажиране на административната му отговорност. Изтъква се неприложимостта на разпоредбата чл. 215, ал. 4 от ЗЕ, тъй като тя урежда единствено случаи за неизпълнение на влязло в сила решение на КЕВР, докато разпоредбата на чл. 206 касае случаите на неизпълнение на законово задължение на лицензианта, каквото първоинстанционният съд

приел, че е налице в настоящия случай. Твърди, че административно-наказателна отговорност по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ може да се ангажира единствено при влязъл в сила административен акт, независимо, че в цитираната разпоредба текстът борави с термина "решение". Намира, че ако се възприеме тезата на КЕВР, че чл. 215 ал. 4 от ЗЕ предвижда възможност на регулаторен орган овластен с определени правомощия по закон и в рамките на своята обвързана компетентност да налага санкции за неспазване на незадължителни актове, които не подлежат на съдебен контрол, това би довело до ограничаване на правата на гражданскоправните субекти изразени в невъзможност, от една страна да се защитят срещу законосъобразността на процесното решение и всякакви други актове на административния орган и от друга, да бъдат обект на наказание за поведение, което те не са дължали по силата на правна норма или властнически акт. Сочи се, че решенията по Протокол № 206 в нито един момент не са имали стабилитет по отношение на дружеството и следователно не могат да служат за легитимна основа за налагане на санкция по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ. Оспорва се изводът на Софийския районен съд, че в процесния случай е неприложим чл. 28, във връзка с § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът – Председателят на Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в депозиран по делото писмен отговор. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № НП-4 от 14.02.2024 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева за нарушение по чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

Дружеството е титуляр на лицензия № Л-538-15 от 25.06.2021 г. за дейността „търговия с природен газ“.

На 28.06.2023 г. е проведено закритото заседание на КЕВР, като във връзка с т. 3 от дневния ред, с решения по т. 4 и т. 5 по Протокол № 206 от 28.06.2023 г. Комисията е дала

указания на дружествата, титуляри на лицензия за дейността „търговия с природен газ“ да включват в справка за определяне на годишна лицензионна такса в частта приходи от лицензионна дейност“, всички приходи от извършваната лицензионна дейност в Р.България, вкл. приходите от продажбата на природния газ, приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа и приходи от продажба на природен газ за балансиране, както и в срок до 14.07.2023 г. да представят в КЕВР коригирани справки за определяне на годишна лицензионна такса за 2023 г. в съответствие с указанието по т. 4.

С писмо с изх. № Е-15-73-5 от 04.07.2023 г. изпратено на електронен адрес: [електронна поща] "МЕТ Енерджи Трейдинг България" ЕАД е уведомено за посочените решения на КЕВР.

В определения в решение по т. 5 по Протокол № 206 от 28.06.2023 г. срок до 14.07.2023 г., дружеството не представило в КЕВР коригирани справки за определяне на годишна лицензионна такса за 2023 г., които в частта „приходи от лицензионна дейност“ да включват всички приходи от извършваната лицензионна дейност в Република България, включително приходите от продажбата на природния газ, приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа и приходи от продажба на природен газ за балансиране.

Въз основа на тези обстоятелства, на 04.12.2023 г. и.д. началник на отдел в дирекция „Природен газ“ в КВР е съставил АУАН № Г-КРС-1/04.12.2023 г., за нарушение по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ, изразяващо се в това, че с описаното по-горе поведение „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД не е изпълнило влязло в сила решение на Комисията по т. 3 от Протокол № 206 от 28.06.2023 г., по т. 5 във връзка с т. 4. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е подадено писмено възражение вх. № Е-13-276-14/12.12.2023 г., в което е посочено, че визираните решения на КЕВР са оспорени по съдебен ред и не са влезли в сила.

На 14.02.2024 г. е издадено наказателното постановление, предметна производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 215, ал. 4 от Закона за енергетиката е ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушенията, за които е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав въз основа на извършената касационна проверка намира, че Софийският районен съд е проверил спазването на императивните изисквания за образуване на административно наказателното производство и правилно е приел, че при съставяне на АУАН не са допуснати процедурни нарушения, които да опорочават акта, а оттам и следващите фактически и правни действия, както и спазването на законово определените срокове. Предложената от него аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Разпоредбата на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ вменява задължение на адресатите на постановени решения от КЕВР, да изпълняват същите, а в случай на неизпълнение, тяхното бездействие е въздигнато в административно нарушение. Квалификацията на процесното нарушение съответства на тази хипотеза. В случая не се спори, че „МЕТ Енерджи Трейдинг България“ ЕАД не е представило

пред КЕВР, в срок до 14.07.2023 г., коригирани справки за определяне на годишна лицензионна такса за 2023 г., които в частта „приходи от лицензионна дейност“ да включват всички приходи от извършваната лицензионна дейност в Република България, включително приходите от продажбата на природния газ, приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа и приходи от продажба на природен газ за балансиране. С бездействието си дружеството не е изпълнило влязло в сила решение на КЕВР прието по т. 3 от дневния ред, по Протокол № 206 от 28.06.2023 г., по т. 5 във връзка с т. 4 от диспозитива на решението, с което от обективна страна е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ.

По отношение на характера, обжалваемостта и изпълняемостта на решенията на КЕВР по протокол № 206/28.06.2023 г. е налице влязъл в сила в съдебен акт, а именно определение №13950820.12.2024 г., постановено по адм. дело № 9197/2024 г. по описа на Върховния административен съд, поради което и същите не подлежат на преразглеждане. Мотивите, изложени във визираното определение опровергават доводите на касатора относно правната природа на актовете на КЕВР. В тази връзка неоснователно е твърдението, че Комисията се произнася единствено с индивидуални или общи административни актове. Действително, нормата на чл. 13, ал. 3 от ЗЕ, на която се позовава касатора, постановява, че Комисията се произнася с мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове, но същата не изключва правомощието на Комисията да се произнася и с актове, които не притежават белезите на административни актове. Този извод следва от нормата на чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от Правилника за дейността КЕВР, където изрично е посочено, че Комисията упражнява правомощията си, определени със ЗЕ, ЗЕВИ и ЗРВКУ и другите нормативни актове, като издава индивидуални, общи и нормативни административни актове (ал. 2) и Комисията приема вътрешни правила и други решения за осъществяване на дейността си, включително и правила за реда при провеждането на открити заседания и обществени обсъждания (ал. 3). Решенията по т. 4 и т. 5 по Протокол № 206/28.06.2023 г. имат характера на решения по чл. 5, ал. 3 от Правилника на КЕВР, като същите са приети в съответствие и в изпълнение на задължението на Комисията по чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕ, във връзка с чл. 3 от Тарифа за таксите, които се събират от КЕВР по ЗЕ. Същите имат организационно-указателен характер относно съдържанието на подаваните справки за годишни приходи от лицензия (в този смисъл мотивите на определение №13950820.12.2024 г., постановено по адм. дело № 9197/2024 г. по описа на Върховния административен съд). От своя страна, нормите на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ и чл. 215, ал. 4 от ЗЕ държат сметка именно за това разделение на актовете, издавани от Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Нормата на чл. 206, ал. 1 от ЗЕ установява съставомерност на деяние, изразяващо се в неизпълнение на общи или административни актове на Комисията, докато нормата на чл. 215, ал. 4 от ЗЕ, на каквото правно основание е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора, установява съставомерност на деяние, изразяващо се в неизпълнение на влязло в сила решение на комисията.

Наложеното наказание е в минимален размер по чл. 215, ал. 4 от ЗЕ, който предвижда налагане на имуществена санкция от 20 000 до 60 000 лв.

Неоснователни са и доводите за наличието на маловажен случай на нарушение. Установеното нарушение не е маловажно, то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо в случая не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Въз основа на изложеното касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 4 и 5 от ЗАНН на ответника следва да се

присъдят сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.2 във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК,
Административен съд София- град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5500/20.12.2024 г., постановено по нахд № 4966/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА "МЕТ Енерджи Трейдинг България" ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ